

Handläggare: Ida Burlin
Telefon: 08 - 508 09 277

Till
Norrmalms stadsdelsnämnd

Stockholms stads program för kvinnofrid - mot våld i nära relationer 2012 - 2014 - remiss från kommunstyrelsen

Förvaltningens förslag till beslut

Remissen besvaras med stadsdelsförvaltningens tjänsteutlåtande.
Stadsdelsnämnden ställer sig därmed bakom förslaget till program.

Christina Rapp Lundahl
stadsdelsdirektör

Siw Lideståhl
avdelningschef

Sammanfattning

Kommunstyrelsen har begärt yttrande från samtliga stadsdelsnämnder med anledning av ett förslag från socialnämnden om nytt program för kvinnofrid – mot våld i nära relationer 2012 – 2014. Programmet har utarbetats utifrån modellen om resultatbaserad styrning. Målgrupp för programmet föreslås omfatta kvinnor som utsatts för våld i nära relation, barn som upplevt våld mellan närstående vuxna samt män som utövat våld i nära relation. En kartläggning planeras för att få en uppfattning om den totala omfattningen av våld i nära relationer.

Förvaltningen är positiv till förslaget och välkomnar särskilt den planerade kartläggningen. Vidare delar förvaltningen uppfattningen att riktlinjer bör utarbetas men anser att dessa inte bara bör begränsas till stadens socialtjänst utan även inkludera äldreomsorgen.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har begärt yttrande från samtliga stadsdelsnämnder med anledning av ett förslag från socialnämnden om nytt program för kvinnofrid – mot våld i nära relationer 2012 – 2014. Programmet föreslås ersätta det program som kommunfullmäktige beslutade om 2007 ”Stockholms stads program för kvinnofrid”. Programmet gällde perioden 2006 – 2010. Socialnämnden har haft i uppdrag att revidera det kvinnofridspolitiska programmet. Nämndernas yttrande ska vara kommunstyrelsen tillhanda senast den 31 december 2011. Förslaget bifogas.

Ärendet

Processen att ta fram nytt program

Förslaget till kvinnofridspolitiskt program har utarbetats inom socialförvaltningens avdelning för stadsövergripande sociala frågor. Programarbetet har bedrivits i en arbetsgrupp bestående av personer med bred kompetens inom kvinnofridsområdet, och representerar åtta stadsdelsförvaltningar samt utbildningsförvaltningen och äldreförvaltningen.

Till skillnad från föregående program är det nya förslaget uppbyggt enligt modellen om resultatbaserad styrning, vilket innebär att fokus ligger på vad som ska uppnås, inte vad som ska göras. Först identifieras målgrupp och de önskade målen för målgruppen fastställs. Sedan identifieras aktiviteter för att uppnå målen och indikatorer skapas som visar i vilken utsträckning förväntade mål uppnås. Dessa läggs in och följs upp i ILS-webben.

En fråga för hela staden

Programmet är ett av stadens styrdokument och gäller för alla nämnder och bolag. Syftet är att verka för likställighet inom staden, att såväl offer i nära relation som förövare ska få likvärdiga insatser oavsett var i staden de bor. Då programmet är övergripande är det viktigt att skilja på vad staden kan göra och vad som är socialtjänstens ansvar.

Socialtjänsten har det yttersta ansvaret för att *alla* som utsatts för brott och deras närstående får stöd och hjälp. Dock kan inte socialtjänsten på egen hand ta ansvar för det stora samhälls- och folkhälsoproblem som mäns våld mot kvinnor utgör. Övriga nämnder och bolag måste vara uppmärksamma på problemet, både i egenskap av servicegivare och som arbetsgivare. Det handlar såväl om att förebygga som att synliggöra våld i nära relation.

Socialförvaltningen har för avsikt att med utgångspunkt i Socialstyrelsens metodhandbok utarbeta riktlinjer för socialtjänstens arbete för kvinnofrid - mot våld i nära relationer

Programmets målgrupp

Programmet föreslås omfatta tre målgrupper:

1. Kvinnor som utsatts för våld i nära relation.
2. Barn som upplevt våld eller andra övergrepp mellan närstående vuxna.
3. Män som utövade våld i nära relation.

Förslaget att ovan nämnda grupper utgör målgrupp har föregåtts av ingående diskussioner i arbetsgruppen. Samtidigt som kunskap och förståelse finns om att våld kan förekomma i alla slags relationer mellan närstående bedöms att fokus i programmet bör ligga på det som utgör det stora samhällsproblemet: mäns våld mot kvinnor i nära relationer och deras barn.

Avgränsningen innebär att män utsatta för våld i nära relation inte omfattas av programmet. Socialtjänstens ansvar att ge stöd och skydd till personer utsatta för våld i nära relationer gäller dock alla, oavsett kön eller könsidentitet.

Programmets innehåll

Stadens långsiktiga vision föreslås vara: ”I Stockholms stad utsätts ingen för våld eller hot om våld i nära relation”.

Det första steget mot ”nollvisionen” föreslås pågå under tre år, 2012 - 2014. Därefter bör programmet omarbetas utifrån dels de erfarenheter som erhållits av programmet, dels den forskning och utveckling som sker kontinuerligt inom området. Det kan då finnas anledning att överväga om fler målgrupper ska inkluderas i programmet.

Sammanlagt åtta mål föreslås för målgrupperna. Målen syftar ytterst till att kvinnor och barn ska leva ett liv utan våld i nära relation, ha kunskap om sina rättigheter och känna sig trygga med de insatser staden erbjuder. För att kvinnor och barn ska leva tryggt krävs insatser för de våldsutövande männen för att de ska sluta använda våld. Målen är högt ställda, men de är de resultat man måste sträva efter för målgruppen.

Totalt 15 indikatorer föreslås för att mäta i vilken utsträckning de förväntade målen uppnås. Socialtjänsten har det yttersta ansvaret för att ge stöd och hjälp, varför flertalet indikatorer avser det området.

Varje nämnd och styrelse fastställer vilka aktiviteter de ska genomföra för att medverka till måluppfyllelse.

Kartläggning och uppföljning

Enligt Brottsförebyggande rådet (Brå) har antalet anmälda fall av kvinnomisshandel ökat under lång tid. Till viss del kan det förklaras med att fler fall anmäls beroende på bland annat att lagstiftningen ändrades i början av 1980-talet, men även att våld mot kvinnor ökat. Enligt Brå kommer ca 80 % av våldet mot kvinnor i nära relationer aldrig till polisens kännedom.

Socialstyrelsen har konstaterat att många kommuner saknar uppgifter över antal våldsutsatta kvinnor och barn som bevittnat våld samt vilket stöd som erbjuds. Det gäller även Stockholms stad.

Staden behöver ett bättre faktaunderlag för metodutveckling, styrning och uppföljning. I enlighet med Socialstyrelsens rekommendationer i Allmänna råd (SOSFS 2009:22) bör staden:

- Regelbundet kartlägga omfattningen i kommunen av våld eller andra övergrepp mot kvinnor av närstående.
- Regelbundet kartlägga omfattningen i kommunen av barn som bevittnat våld mot närstående.
- Analysera hur de sociala tjänster som erbjuds svarar mot grupper och enskildas behov.

Socialförvaltningen avser att ta initiativ till att metoder utvecklas för att kartlägga den totala omfattningen av våld i nära relationer, gällande både kvinnor och män, samt för att möjliggöra kontinuerlig uppföljning.

I kartläggningsarbetet ska särskild uppmärksamhet ägnas åt kvinnor som är särskilt utsatta. Det är även önskvärt att kartlägga om den som är utsatt eller utövar våld är förälder. Detta för att synliggöra barnen.

Innan kartläggning måste begreppet *närstående* klart definieras. Det bör klargöras om t.ex. vuxna barn som utsätter sina gamla föräldrar för våld ska ingå och personal som utövar våld mot äldre eller personer med funktionsnedsättning.

Kartläggningar är viktiga av flera anledningar. De ger underlag för bedömningar av om målgrupperna får likvärdiga insatser oavsett var i staden de bor. De visar även om t.ex. fler målgrupper ska inkluderas i kommande program.

Förebyggande arbete - jämställdhet mellan kvinnor och män

Förslaget till program har ett sekundärpreventivt fokus, det handlar om personer som redan utsatts för våld/utövad våld. Sekundärprevention utgörs av insatser som riktas till specifika grupper med gemensamt behov/problem för att förhindra våldsutövning och vidare utsatthet för våld. Det behövs även preventiva åtgärder för att stoppa våldet i sig och för att minska antalet nya fall av våld mot kvinnor. Primärprevention utgörs av insatser som vänder sig till befolkningen generellt för att våld inte ska uppstå. Det handlar om jämställdhetsarbete för att flickor och pojkar, kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. En särskilt viktig del i detta arbete handlar om att förändra normer kring maskulinitet, makt och våld. Förskolan och skolan är de viktigaste aktörerna när det gäller förebyggande arbete.

Staden har andra styrdokument som har stark anknytning till kvinnofridsprogrammet. Stadens jämställdhetsarbete ska bedrivas i enlighet med ”Riktlinjer för jämställdhets- och mångfaldsarbete från 2009. Lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter”. Stadens personalpolicy och det brottsförebyggande programmet är också viktiga dokument när det gäller arbete mot våld i nära relationer. Frågor om våld i nära relationer besvaras i stadens trygghetsmätningar vart tredje år.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts inom socialtjänstavdelningen.

Förvaltningens synpunkter

Förvaltningen anser att förslaget i sin helhet är genomarbetat och välskrivet.

Som förvaltningen ser det är det av värde att integrera arbetet med våld i nära relationer i stadens ledningssystem då det ökar fokus på frågan och underlättar uppföljning.

Förvaltningen instämmer till fullo i att ett bättre faktaunderlag behövs för såväl metodutveckling, styrning och uppföljning och finner det angeläget att en central kartläggning görs av den totala omfattningen av våld i nära relationer. Förvaltningen välkomnar särskilt, i enlighet med socialförvaltningen, att en sådan kartläggning även inkluderar pojkar och män.

I sammanhanget kan nämnas att Norrmalms stadsdelsnämnd tillsammans med Kungsholmen och Östermalm bedriver ett flerårigt kvinnofridsprojekt.

Erfarenheten är att just omfattningen av våld i nära relationer är svår att mäta och en kartläggning kommer därför att utgöra ett viktigt underlag i fortsatt arbete.

När det gäller förslag om målgrupp anser förvaltningen att avgränsningen är rimlig utifrån aktuellt kunskapsläge. Förvaltningen instämmer dock i att det är viktigt att vid en revidering av programmet på sikt vara öppen för att fler målgrupper kan behöva inkluderas. Med detta sagt vill förvaltningen ändå betona vikten av att det vid spridning av ett nytt program tydligt framgår vad skillnaden är mellan ett program på övergripande nivå och det faktiska stöd som alla brottsoffer har rätt till.

På sidan fyra i programmet nämns lagen om besöksförbud. Det bör uppdateras att denna lag kom att ersättas med en ny lag, lagen om kontaktförbud den 1 oktober 2011.

Förvaltningen ställer sig bakom socialförvaltningens initiativ att utarbeta riktlinjer som mer konkret beskriver hur arbetet med våldsutsatta och förövare ska bedrivas. Dock menar förvaltningen att sådana riktlinjer inte bara bör begränsas till stadens socialtjänst utan även inkludera äldreomsorgen.

Till skillnad från föregående kvinnofridsprogram nämns inget i remissen om stadsdelsnämndernas lokala handlingsplaner i kvinnofridsfrågor. Förvaltningen undrar därför om lokala handlingsplaner fortsatt anses vara något som varje stadsdelsnämnd bör ha eller om detta anses ersättas av nytt kvinnofridsprogram och kommande riktlinjer.

Förvaltningen bedömer att det nya programmet innebär en ambitionshöjning i stadens arbete med våld i nära relationer. Därför menar förvaltningen att det är önskvärt att det centralt finns samordning för att genomföra och följa upp det arbete som startar i och med nytt kvinnofridsprogram.

Bilaga

Program för kvinnofrid mot våld i nära relation 2012 – 2014.